Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-4 У.20826/10
Дана: 12.07.2012. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Томислава Медведа и Драгана Јовановића, чланова већа, са судијским помоћником Бисерком Савић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., ради поништаја решења туженог Министарства трговине и услуга Републике Србије, број 334-00-00883/2009-04 од 27.11.2009. године, у правној ствари инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.07.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог Министарства трговине и услуга Републике Србије, број 334-00-00883/2009-04 од 27.11.2009. године, одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења тржишног инспектора Министарства трговине и услуга Републике Србије, Сектора тржишне инспекције Одељења у Бору, број 330-334-1851-IV/2009-06 од 13.10.2009. године, којим је тужиоцу наложено да у продајном објекту – продавници у Бору у Улици ... ..., која послује у саставу А.А., робу затечену у промету и утврђену записником и пописом од 12.10.2009. године, снабде декларацијама са прописаним подацима, сагласно

одредбама члана 53. став 1. и члана 56. Закона о заштити потрошача („Службени гласник РС“ број 79/05), у року од 8 дана од дана пријема решења.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа, због повреде правила поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, наводећи да никада није имао регистровану радњу у Бору, јер продају обавља тзв. комби продајом – путујућом продавницом, како је и регистрован. Указује да је роба која се налазила у предметном простору, у њему била привремено одложена, а да се заправо ради о роби из комби возила, као и да предметна роба садржи све податке о пореклу робе, са свом потребном документацијом предвиђеном законом. Предлаже да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи као незаконито.

Тужени орган је дао одговор на тужбу у коме је навео да остаје код разлога оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Из образложења оспореног решења и из списа предмета које је тужени орган доставио суду уз одговор на тужбу, произлази да је дана 12.10.2009. године тржишни инспектор извршио контролу пословања А.А. из ..., у малопродајном објекту у Бору, у Улици … ..., у присуству Б.Б., сарадника у продаји, када је нашао и записнички констатовао да на контролисаној радњи стоји истакнута фирма која гласи А.А. власник В.В., са истакнутим радним временом од 9,00 – 15,30 часова, да у радњи није затечена фискална каса, готов новац, нити чекови грађана, да је у радњи затечена роба наведена по врсти и броју у образложењу оспореног решења, да за наведену робу не постоје исправе о набавци робе, да нема калкулације цена, као ни књиге за трговину на мало за 2009. годину, као ни књига дневних извештаја. Такође, у записнику о извршеној контроли, наведено је да је тржишном инспектору стављен на увид уговор о закупу предметног пословног простора за период од 22.05.2009. године до 22.07.2009. године, закључен између А.А. коју заступа Б.Б., као закупца Г.Г. као

закуподавца, кога заступа Д.Д.. Такође, из списа предмета произлази да је накнадно, 20.10.2009. године, тржишном инспектору стављена на увид трговачка књига за 2009. године, трговца А.А., као и решење Агенције за привредне регистре БП 148651/06 од 28.07.2006. године, о упису у регистар привредних субјеката А.А..

Одредбом члана 53. став 1. Закона о заштити потрошача („Службени гласник РС“ број 79/05), прописано је да производи намењени промету морају имати декларацију која садржи податке о произвођачу, земљи порекла, увознику, добављачу, саставу, количини, квалитету, датуму производње и року трајања, односно року употребе, начину употребе, одржавању или чувању производа и друге податке, у складу са законом. Одредбом члана 56. истог Закона, прописано је да техничко упутство, упутство за употребу и декларација морају да буду у писменој форми и на језику који је у службеној употреби у Републици Србији.

Код оваквог чињеничног и правног стања, по оцени Управног суда правилно је првостепени орган одлучио доносећи решење којим је тужиоцу наложио да робу затечену у продајном објекту – продавници у Бору у Улици … ..., снабде декларацијама са прописаним подацима, правилном применом цитираних законских прописа, правилно закључујући да је роба, која се налазила у контролисаном објекту, била намењена продаји.

С тога је правилно тужени орган, на основу члана 230. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97...31/01), одбио као неосновану жалбу тужиоца.

По оцени суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, па је суд на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09) одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да се у списима предмета налази довољно доказа о чињеницама које су по оцени суда потпуно и правилно утврђене, што је овај суд могао да цени на основу стања списа предмета, без одржавања јавне расправе.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 12.07.2012. године, II-4 У.20826/10

Записничар Председник већа-судија

Бисерка Савић,с.р. Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СБ